

בית משפט השלום בקריות

תאד"מ 22-01-49619 פרי נ' חברת דואר ישראל בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופט צבי כוחן

משה פרי

תובע

נגד

1. חברת דואר ישראל בע"מ
2. משטרת ישראל תביעות - שלוחת זבולון

נתבעות

פסק דין

1 לפני תביעה נזיקית בסכום של 30,000 ₪, בה מתבקש בית המשפט לחייב הנתבעות לפצות את
2 התובע בטענה, כי התרשלו במילוי תפקידן ו/או במילוי אחר הוראות צווי בית משפט.

הצדדים:

1. התובע הינו בעל הזכויות במבני תעשייה באזור תעשייה בקריית ים, ברחוב לכיש.
2. במקום ניצבים מספר קונטיינרים, ולדבריו הוא מאחסן בהם ציוד תעשייתי.
3. הנתבעת 1, חברת דואר ישראל בע"מ (להלן: "חברת הדואר" / "הדואר"), מחזיקה במרכז לוגיסטי (להלן: "המרכז הלוגיסטי"), הממוקם מול מבני התעשייה והקונטיינרים של התובע, כאשר ביניהם חוצץ כביש.
4. על מבנה המרכז הלוגיסטי של הדואר, הותקנו על-ידי חברת הדואר ו/או מטעמה, מספר מצלמות אבטחה (להלן: "מצלמות האבטחה").
5. הנתבעת 2, משטרת ישראל תביעות – שלוחת זבולון (להלן: "המשטרה"), הינה תחנת המשטרה בקריות, אליה הגיש התובע תלונה בדבר ביצוע עבירה של גניבת ציוד ממבנה התעשייה שבבעלותו, הכל כמפורט להלן.

טענות הצדדים:

טענות התובע:

6. לטענת התובע, אחסן שבע (7) אגניות מנירוסטה על גג אחד הקונטיינרים שבמבנה התעשייה (להלן: "האגניות").

בית משפט השלום בקריות

תאד"מ 22-01-49619 פרי נ' חברת דואר ישראל בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

1. לטענתו, הפעם האחרונה שראה את האגניות היה ביום 17.11.21 בשעה 10:00.
2. כאשר שב למקום למחרת, ביום 18.11.21 בשעה 13:00, לא ראה אותן יותר, ולכן הסיק כי נגנבו.
3. התובע פנה באותו היום לבתי העסק הסמוכים בכדי לבדוק אם יש למי מהם מידע אודות
4. שהתרחש בפועל, אולם נענה בשלילה. כך פנה גם לחברת הדואר, וביקש לצפות במצלמת
5. האבטחה המותקנת במרכז הלוגיסטי, והפונה אל נכסיו, ובפרט לכיוון הקונטיינר עליו היו
6. מונחות האגניות.
7. לטענתו, נענה כי מטעמי צנעת הפרט חברת הדואר מנועה מלהציג לתובע את סרטון האבטחה
8. שצולם על-ידי מצלמת האבטחה הרלוונטית.
9. למחרת, ביום שישי 19.11.21, הגיש התובע תלונה למשטרה בגין הגניבה הנטענת של האגניות.
10. שם מסר, לטענתו, כי ברשות הדואר קיימות מצלמות אבטחה, וכי יש לצפות בהן, על-מנת
11. להתחקות אחר אירוע הגניבה של האגניות מבית עסקו, לטענתו.
12. התובע תיאר, כי מספר פעמים תיאמו עמו נציגי המשטרה מועד לצפייה בסרטוני האבטחה של
13. הדואר, ואף הגיע אל משרדי המשטרה, אך בסופו של יום, לא ניתנה לו האפשרות לצפות
14. בסרטונים המדוברים. עם זאת, כן בוצע יחד עמו סיור באזור בו אירעה הגניבה הנטענת.
15. לדבריו, ביום 25.11.21, הגיע שוב אל תחנת המשטרה, ואז נוכח כי תיק החקירה בעניין תלונתו
16. האמורה, נסגר ביום 24.11.21.
17. לטענתו, ביקש לקבל לידי את העתק חומר החקירה, אולם נמסר לו במשטרה, שאין חומר
18. חקירה בתיק.
19. משכך, הגיש ביום 23.01.22, בקשה במעמד צד אחד לצו עשה זמני כנגד הנתבעים, המורה על
20. שמירת סרטוני האבטחה ומסירתם לידי.
21. עוד באותו היום ניתן צו כאמור, המורה למשיבים, שככל שקיים בידיהם תיעוד ממצלמות
22. האבטחה של האירוע נשוא הבקשה, יש לשמור אותו, וכן הוראה לחברת הדואר להימנע
23. ממחיקת התיעוד כאמור, וככל שזה קיים בידיה.
24. לאחר דיון שהתקיים בבקשה לצו הזמני במעמד הצדדים ביום 3.02.22, נתנה כבוד השופטת א'
25. זהרורה – עבדאלחלים החלטה כדלקמן:
26. "ניתן בזאת צו המורה לחברת דואר ישראל להמציא לידי המבקש, תוך 14 ימים מהיום, את
27. כל המסמכים שקיימים ברשותם ובכלל זה תיעוד מצלמות וסרטונים בעניין האירוע המתואר
28. בבקשה, מיום 17.11.21 – 18.11.2021.
29. ניתן בזאת צו המורה למשטרת ישראל להמציא לידי המבקש, בתיאום עמו, את תוכן תיק
30. החקירה שנפתח בעקבות האירוע המתואר בבקשה, בעקבות תלונת המבקש שמספרה
31. 818152/2022, זאת תוך 14 ימים מהיום.
32. ...

בית משפט השלום בקריות

תאד"מ 22-01-49619 פרי נ' חברת דואר ישראל בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

- 1 במידה ולא ניתן לשחזר את הסרטונים המבוקשים, נציג חברת דואר ישראל יגיש לתיק בית
- 2 המשפט, עם העתק למבקש באמצעות אשת הקשר מטעמו, תוך 14 ימים מהיום, גם אישור
- 3 של החברה המטפלת בתיעוד והקלטה מאותן מצלמות – אישור כי לא ניתן לשחזר את
- 4 הסרטונים, תוך שאין בדבר בכדי לשנות את החלטתי למסור לידי המבקש, כל מסמך, כולל
- 5 תמונות צבעוניות, מאותו יום."
- 6 18. כפועל יוצא של הוראות בית המשפט, קיבל התובע מחברת הדואר ביום 15.02.22, צילומים
- 7 מתוך סרטון האבטחה של מצלמת האבטחה, וכן צילומי מסך של התכתבות קצין הביטחון של
- 8 חברת הדואר עם השוטר שחקר את האירוע.
- 9 19. עוד קיבל התובע העתק אישור בדיקת מערכת צפייה והקלטה מיום 9.02.22 מאת חברת מוקד
- 10 מודיעין אזרחי בע"מ, המפרטת כי במערכת הצפייה וההקלטה המצויה במרכז הלוגיסטי של
- 11 הדואר, המידע נשמר למשך כ- 20 ימים ועל גבי דיסק מקומי, כאשר סרטונים חדשים דורסים
- 12 את הסרטונים הישנים, ואלה לא ניתנים לשחזור.
- 13 20. עוד נמסר לתובע, כי בדיקה שבוצעה העלתה, כי לא נשמרו סרטונים מהתאריכים 17-18.11.21
- 14 (נספח ח' לתצהיר התובע).
- 15 21. עוד קיבל לידיו התובע מידי המשטרה את העתקי המסמכים המצויים בתיק החקירה בעניינו.
- 16 22. לטענת התובע, שתי הנתבעות התרשלו והפרו את צווי בית המשפט, הן מיום 23.01.22 והן מיום
- 17 3.02.22.
- 18 23. לעמדתו, הצווים השיפוטיים משליכים רטרואקטיבית אל הפעם הראשונה בו פנה אל חברת
- 19 הדואר וביקש לצפות בסרטוני האבטחה, וכן כיוון שלנציגי הדואר היה ידוע, כבר ביום
- 20 18.11.21, כי התרחשה גניבה בבית העסק של התובע, ולפיכך, היה עליהם לשמור את הסרטונים
- 21 למצער מאותו מועד.
- 22 24. עוד טען התובע, כי לחברת הדואר הייתה חובה למסור את סרטוני מצלמות האבטחה לידי
- 23 המשטרה, וכי למשטרה הזכות לתפוס את סרטוני המצלמות. לשיטתו, משלא עשו כך, הפרו
- 24 שתייהן את חובותיהן על פי חוק הגנת הפרטיות וכן הוראות משרד המשפטים לעניין זה.
- 25 25. התובע הוסיף וטען עוד, כי המשטרה עצמה לא ביצעה את החקירה בעניינו באופן הראוי, כך
- 26 שהשוטר החוקר הסתמך על דבריו של קצין הביטחון של חברת הדואר, ולא ביצע בעצמו תפיסה
- 27 וצפייה בסרטוני מצלמות האבטחה.
- 28 26. לטענת התובע, בגין התנהלותן הרשלנית של הנתבעות, אבדה היכולת לתפוס את מי שביצע את
- 29 הגניבה, זאת למרות שמדובר באגניות גדולות וכבדות, ולדבריו, אין ספק כי לשם ביצוע הגניבה
- 30 היה צורך לפחות בשני אנשים ורכב משא, וקיים סיכוי גדול מאד כי אלה נתפסו בעין המצלמה.
- 31 27. לטענת התובע, שוויין של האגניות שנגנבו כ- 30,000 ₪, ובהסתמך על הצעת מחיר שקיבל עבור
- 32 ייצור אגניות דומות.
- 33 28. התובע טוען, לפיכך, כי על הנתבעות לפצותו בגובה שווי האגניות שנגנבו ממנו מבית העסק, שכן
- 34 עקב התנהלותן הרשלנית בעניינו, אבדה יכולתו לדרוש את הפיצוי מזה שגנב אותן בפועל.

בית משפט השלום בקריות

תאד"מ 22-01-49619 פרי נ' חברת דואר ישראל בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

טענות חברת הדואר:

29. לטענת חברת הדואר, התובע לא הצביע על מקור נורמטיבי כלשהו, המחייב אותה למסור לידי את סרטוני האבטחה של מצלמות האבטחה שהוצבו על-ידה במרכז הלוגיסטי באזור התעשייה.
30. עוד הוסיפה וטענה, כי ניכר שהתובע עצמו אינו שומר על רכושו שלו ואינו דואג לו, אך משזה נגנב ממנו, לטענתו, מנסה הוא להשליך את נזקו על הנתבעות.
31. חברת הדואר מסרה, כי מצפיית קצין הביטחון מטעמה בסרטוני מצלמות האבטחה, וכן מצפייה עצמאית של חוקר המשטרה בסרטונים אלה, עלה כי אין כל תיעוד לגניבה הנטענת על-ידי התובע.
32. לטענתה, יש לדחות את התביעה משיקולי צדק, שכן לא ניתן לחייב בנוזיקין את הדואר בשל העדר תיעוד לנזק לצד שלישי.
33. כמו כן טענה, כי היה שיתוף פעולה מלא מצידה בפרק זמן סביר עם המשטרה, ובאופן שהניח את דעת חוקרי המשטרה שחקרו את תלונת התובע. כך פעלה חברת הדואר בהתאם לחוק, בהתאם לתקנות ובהתאם לכללים שקבע הרשם למאגרי מידע בהנחיה מס' 4/2012 (להלן: "ההנחיה").
34. חברת הדואר מפנה אל סעיף 64(2) לפקודת הנזיקין (נוסח חדש), וטוענת בהקשרו, כי אשמו של אדם אחר, שביצע את הגניבה, הוא הסיבה המכרעת לנזקו של התובע או לחילופין אשמו של התובע, שהתגרש באבטחת רכושו שלו.
35. חברת הדואר אף התייחסה אל הצווים השיפוטיים שהוצאו תחת ידי בית המשפט לעניין שמירת הסרטונים ממצלמות האבטחה, וטענה כי במועד בו הומצאו הצווים לידיה על-ידי התובע, כבר לא היה בידיה כל תיעוד רלוונטי לאירוע הגניבה הנטען.
36. מכאן, לעמדת חברת הדואר יש לדחות את התביעה כנגדה.

טענות המשטרה:

37. לטענתה המשטרה, היא פעלה כראוי מרגע הגשת התלונה של התובע ביום 19.11.21.
38. כבר ביום ראשון - 21.11.22, עת שבה המשטרה לפעילות מלאה (לאחר סוף השבוע), הגיעו שני שוטרים לזירת האירוע, וביקשו מנציגי הדואר לצפות בסרטונים.
39. לאחר שהוברר לחוקרי המשטרה, כי ללא קצין הביטחון לא ניתן לצפות בסרטוני האבטחה, שב למקום למחרת, ביום 22.11.22, שוטר, חוקר מחשבים, רס"מ אבשלום אבן (להלן: "אבשלום"), שצפה בעצמו בתיעוד שנקלט במצלמת האבטחה, ונוכח כי לא נצפתה בה פעילות חריגה, זאת בעטיה של משאית שהסתירה מעדשת המצלמה את זירת האירוע במועדים הרלוונטיים להתרחשות.
40. למחרת, ביום 23.11.22, ניגש למקום האירוע ביחד עם התובע חוקר אחר, השוטר רס"מ מיכאל דרורי (להלן: "מיכאל"), אולם מפאת התנהגות התובע ביקשה האחראית בסניף הדואר כי התובע יעזוב את המקום. מיכאל, בנוכחות התובע, בדק אם קיימות מצלמות נוספות בסביבת

בית משפט השלום בקריות

תאד"מ 22-01-49619 פרי נ' חברת דואר ישראל בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

- 1 מקום האירוע, וכן בחן את מיקומן וזוויות הצילום של מצלמות אלה, אך לא נמצאה מצלמה
- 2 נוספת שכוונה אל מקום ביצוע העבירה הנטען.
- 3 41. ביום 15.12.21 ביצע השוטר אבשלום בדיקה נוספת של מערכת מצלמות האבטחה, ולבקשת
- 4 סגן קצין אגף חקירות ומודיעין בתחנת המשטרה. אז הוברר כי התייעוד של המצלמה ממועד
- 5 האירוע (17-18.11.21) כבר נמחק.
- 6 42. כפי החלטת בית המשפט, ביום 23.01.22 שב השוטר אבשלום פעם נוספת לזירה, אך כאמור
- 7 כבר לא הייתה הקלטה של טווח הזמנים האמור.
- 8 43. עוד הסבירה המשטרה, כי מדובר במצלמה שפועלת כאשר חיישן מזהה תנועה ואז מופעלת
- 9 ההקלטה. בשל משאית שחנתה מול המצלמה, הרי שהמצלמה לא קלטה תנועה או התנהגות
- 10 חריגה, ולכן לא הוקלט אירוע הגניבה הנטען.
- 11 44. לכך הוסיפה המשטרה, כי השוטרים ביצעו את הבדיקה בהתאם למועדים שציין התובע.
- 12 45. המשטרה טוענת, כי לא נפל כל פגם או רבב בהתנהלותה ובאופן בדיקתה את תלונת התובע.
- 13 46. כך לא השתהו השוטרים כלל בבדיקת מצלמות האבטחה של הדואר.
- 14 47. החוקרים ביצעו תפקידם במקצועיות וחזרו על בדיקתם מספר פעמים, טרם סיכמו את ממצאי
- 15 החקירה, ואף לאחר מכן.
- 16 48. כן טענה המשטרה, כי אין כל קשר סיבתי בין סכום הפיצוי אותו מבקש התובע לפסוק לחובתה,
- 17 ובין התנהלות החקירה והעדר השגת ראיות, אשר היו יכולות להוביל לאיתור הציוד הגנוב.
- 18 49. המשטרה הדגישה בטיעוניה, כי התלונה הוגשה ביום שישי, וכי מצלמות האבטחה שבאזור
- 19 ביצוע העבירה הנטענת הן על מבנה הדואר (המרכז הלוגיסטי), אשר אינו פועל בימי שישי ושבת,
- 20 ולכן החוקר הגיע לבדיקת המצלמות רק ביום ראשון (21.11.21), ולאחר מכן ביום שני
- 21 (22.11.21), וכפי שתואר לעיל.
- 22 50. לטענת המשטרה, לאור ממצאי הבדיקות של שני השוטרים החוקרים, אבשלום ומיכאל,
- 23 ומשלא נמצא כל תיעוד לאירוע הנטען, לא היה מקום לתפוס את המצלמה, ולהחזיק בידי
- 24 המשטרה ציוד ותיעוד שאינו קשור לאירוע הגניבה הנטען.
- 25 51. כך לעמדתה, לא הייתה כל התרשלות במעשיה, והיא לא הפרה כל חובה שבדין, אלא פעלה
- 26 בהתאם למידע ולסמכויות שבידיה, וכן לפי שיקול הדעת הרחב הנתון לה לניהול חקירה, תוך
- 27 הפעלת שיקול דעת ראוי לגוף ציבורי ממשלתי.
- 28 52. עוד הוסיפה וטענה המשטרה, כי מטעמי מדיניות משפטית לא יהיה נכון לקבוע חבות שלה בגין
- 29 האירוע, וודאי כאשר פעלה במסגרת סמכותה וחובתה וללא כל שיהוי.
- 30 53. לכן יש להחיל על המשטרה את ההגנה הנקובה בסעיף 3 לחוק הנזיקין האזרחיים (אחריות
- 31 המדינה).
- 32 54. למען הזהירות הוסיפה המשטרה וטענה, כי ככל שיתקבלו טענות התובע, הרי שיש לקבוע
- 33 חלוקת האחריות בין הנתבעות.
- 34

בית משפט השלום בקריות

תאד"מ 22-01-49619 פרי נ' חברת דואר ישראל בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

מהלך הדיון:

55. הצדדים קיימו בפניי דיון קדם ביום 15.12.22, במהלכו הציג התובע לבית המשפט את התמונות שהמציאה לידי חברת הדואר, ובכלל זאת תמונות שנחזות להיות מיום 17.11.21.
56. התובע עמד על טענתו, כי הצילומים שנמסרו לידי אינם עונים לצו בית המשפט, שכן המדובר בצילומים בודדים בלבד מתוך אלפי צילומים שניתן להוציא מתוך הסרטון בטווח השעות אליו הכווין התובע את הנתבעות.
57. עוד עמד על טענתו, כי המשטרה לא ביצעה עבודתה כפי המצופה ממנה.
58. משכך, הוריתי לצדדים להגיש לתיק תצהירי עדות ראשית, וכן קבעתי מועד לדיון הוכחות.
59. למען שלמות התמונה אציין, כי התובע אינו מיוצג על ידי עורך דין, ודחה מטעמי את הצעת בית המשפט לפנות לקבלת ייעוץ משפטי ו/או ייצוג, טרם שמיעת הראיות בתיק.
60. התובע הגיש מטעמו תצהיר שלו וכן של גב' אלה גלשטיין, עוזרתו האישית.
61. חברת הדואר הגישה תצהיר של קצין הביטחון מטעמה מר משה מרציאנו (להלן: "משה").
62. המשטרה הגישה מטעמה תצהיר עדות ראשית מאת השוטר אבשלום.
63. ביום 28.03.23 התקיים בפניי דיון הוכחות, במהלכו נחקרו התובע, משה (קצין הביטחון של חברת הדואר) וכן השוטר אבשלום.
64. בסיומו של הדיון סיכמו הצדדים את טענותיהם בעל פה.

דיון והכרעה:

65. לאחר ששמעתי בקשב רב את הצדדים ועדיהם בדיון שלפניי, ולאחר שהתרשמתי מדבריהם, ועיינתי בכל החומר שהונח לפניי, ובכלל זאת בבקשה לצו העשה הזמני מאת התובע והצווים השיפוטיים שניתנו בזיקה לה, וכן שקלתי את מכלול השיקולים הרלבנטיים לעניין, הגעתי לכלל מסקנה כי יש לדחות את התביעה. להלן נימוקיי;

התביעה כנגד חברת הדואר:

66. התובע מלין, כי חברת הדואר לא מסרה לעיונו את סרטוני האבטחה המבוקשים, תוך שהוא טוען, כי היה עליה לעשות כן עוד טרם ניתן הצו השיפוטי מיום 3.02.22.
67. עוד הוא טוען, כי היה על חברת הדואר לשמור את סרטוני האבטחה הרלוונטיים מרגע שנודע לה, כי התרחשה עבירה, אשר ככל הנראה תועדה ע"י מצלמת האבטחה שברשותה ובחזקתה, וזאת אף בטרם ניתן הצו השיפוטי במעמד צד אחד מיום 23.01.22, שהורה כאמור על שמירת התיעוד, וככל שהוא קיים (ראו דברי התובע בפרוטוקול הדיון מיום 15.12.22 עמ' 1-2).
68. מתצהיר התובע (סעיף 29 לתצהירו) והפנייתו שם לאתר משרד המשפטים – הרשות להגנת הפרטיות, לדף שעניינו "מצלמות אבטחה ומעקב – שאלות ותשובות" (נספח י' לתצהירו), עולה כי הינו מסתמך על ההנחיה - הנחית רשם מאגרי מידע מס' 4/2012 "שימוש במצלמות אבטחה ומעקב ובמאגרי התמונות הנקלטות בה".

בית משפט השלום בקריות

תאד"מ 22-01-49619 פרי נ' חברת דואר ישראל בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

69. עיון בהנחיות רשם מאגרי מידע מלמד כי מטרתן –
"להבהיר את עמדת רשם מאגרי מידע (להלן – הרשם) ביחס לתחולת הוראות חוק הגנת הפרטיות, התשמ"א – 1981 (להלן – החוק) על שימוש במצלמות מעקב במרחב הציבורי, אשר הצילומים הנקלטים בהם נאגרים במאגרי מידע ממוחשבים" (סעיף 1.2 להנחיה).
70. עוד מסבירות ההנחיות כי ייעוד המצלמות –
"מצלמות מעקב משמשות למגוון רחב של מטרות כגון הגנה על רכוש, מניעת עבירות וגילוי, הכוונת תנועה, שמירה על סדר ציבורי ואף פיקוח על עובדים" (סעיף 2.1 להנחיה).
71. הנחיות רשם מאגרי המידע אף מפרטות את השיקולים אותם יש לשקול טרם תוצב מצלמת אבטחה, ובין היתר, בחינת "התכלית אותה מבקשים להשיג באמצעות מצלמות המעקב. מטרת הצבת המצלמות חייבת להיות מוגדרת באופן חד, ספציפי ומפורש – ולאחר שנקבעה המטרה אין להשתמש בצילומים למטרות זרות." (סעיף 3.1.1.2.1 - ההדגשה אינה במקור – צ.כ.).
72. אין חולק, כי מידע הנאסף ממצלמות אבטחות, כגון המצלמות המותקנות במרכז הלוגיסטי של חברת הדואר, והמופנות אל הרחוב – המרחב הציבורי, יכול ועשוי לכלול מידע העונה להגדרה שבסעיף 7 לחוק הגנת הפרטיות, תשמ"א – 1981 (להלן: "החוק"), ובכלל זאת "נתונים על אישיותו של אדם, מעמדו האישי, צנעת אישיותו, מצב בריאותו, מצבו הכלכלי, הכשרתו המקצועית, דעותיו ואמונתו". על מאגר מידע זה להתנהל בהתאם להוראות החוק.
73. לא זו אף זו, רשות הדואר הינה גוף ציבורי בהתאם להגדרה הקיימת בסעיף 23 לחוק, ומשהינה ממלאת תפקידים ציבוריים על פי דין (ולעניין זה ראו חוק הדואר, תשמ"ו – 1986).
74. לכן, גם אם הינה מחזיקה בידיה מידע שאינו נופל תחת הגדרת מידע כמובא לעיל, קרי מידע מכל סוג, הרי שחל עליה איסור למסור מידע זה ובהתאם לאמור בסעיף 23ב(א) לחוק הקובע: "מסירת מידע מאת גוף ציבורי אסורה, זולת אם המידע פורסם לרבים על פי סמכות כדין, או הועמד לעיון הרבים על פי סמכות כדין, או שהאדם אשר המידע מתייחס אליו נתן הסכמתו למסירה".
75. בענייננו, אין ספק בעיניי, כי תכלית הצבת מצלמות האבטחה על קיר מבנה המרכז הלוגיסטי של חברת הדואר באזור התעשייה בקריית ים, נועדה לצרכי שמירה ופיקוח על מתקן המרכז הלוגיסטי של חברת הדואר הרכוש והעובדים בו, ולא פיקוח על הנעשה ברחוב הסמוך או אצל מבנים שכנים, כדוגמת בית העסק של התובע.
76. מכאן, שרק חברת הדואר מוסמכת לעיין בסרטונים שמופקים ממצלמות האבטחה שלה, והתכלית לשמה ביקש התובע לעשות שימוש בסרטונים אלה, לצרכיו האישיים (אירוע הגניבה מבית העסק שלו), היא שונה מזו שלשמה נועדו מצלמות האבטחה.
ראו בעניין דומה – עת"מ (מרכז) 41449-03-19 ליבמן נ' הנהלת בתי המשפט (פורסם בנבו, 6.05.19), שם נקבע:

בית משפט השלום בקריות

תאד"מ 22-01-49619 פרי נ' חברת דואר ישראל בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

- 1 "ההנחיה מתייחסת לתכליות לשמן מוצבות מצלמות האבטחה: "מצלמות מעקב משמשות
- 2 למגוון רחב של מטרות כגון הגנה על רכוש, מניעת עבירות וגילוי, הכוונת תנועה, שמירה על
- 3 סדר ציבורי ואף פיקוח על עובדים". **תכליתן לשרת את אינטרס ציבורי רחב, להבדיל מסיפוק**
- 4 **צרכיו של אזרח** המעורב במחלוקת עם מעסיקו ומבקש 'לגייס' את הצילומים להוכחת טיעונו.
- 5
- 6 **מהטעם הזה, רק הגופים המופקדים על הצבת המצלמות מוסמכים לעיין בתוכן. אמנם,**
- 7 **ההנחיה מאפשרת עיון למצולמים ואף לקבל לידיהם צילומים, אולם זאת בהתקיים תנאים**
- 8 **מיוחדים. מלכתחילה התכלית לשמה הוצבו המצלמות שונה מזו שהעותר מבקש לעשות בה**
- 9 **שימוש.**" (ההדגשות אינן במקור – צ.כ.)
- 10 77. המסקנה המתבקשת היא, כי סירובה של חברת הדואר לאפשר לתובע לצפות בסרטוני
- 11 האבטחה ממצלמותיה, עובר להמצאת הצווים השיפוטיים לידיעתה, הייתה כדין.
- 12 78. גם לטענותיו של התובע, כי היה על חברת הדואר לשמור את הסרטונים המדוברים, נוכח
- 13 הפניות אליה מצידו, ומיד כשנודע לה על הצורך באותם סרטונים לצרכי חקירה עתידית, ועוד
- 14 טרם ניתנו צווי בית המשפט - אין בסיס, והתובע אף אינו מצביע על כל אסמכתא נורמטיבית
- 15 לה.
- 16 79. יתרה מזאת, הנחיות הרשם מתייחסות באופן מפורש לשמירת הצילומים ומחיקתם (סעיף
- 17 3.1.4 להנחיה), וקובעות –
- 18 **"שמירת הצילומים לאחר שהם אינם נחוצים עוד מהווה הפרה של עקרון הגבלת המטרה**
- 19 **ויוצרת סיכוני אבטחת מידע מיותרים, ומשום כך גם פוגעת בזכות החוקתית לפרטיות במידה**
- 20 **העולה על הנדרש".**
- 21 ההנחיה מדגישה הצורך לבחון אם בכלל יש לבצע הקלטה של הצילום, וככל שהוחלט על ביצוע
- 22 הקלטה, הרי שיש לקבוע את פרק הזמן בו יישמרו ההקלטות, כאשר כל מקרה יבחן לגופו
- 23 בהתאם למבחני המידתיות **והמטרה ספציפית של התקנת המצלמה.** בהנחיה אף המלצה
- 24 לתכנון, כי ככל שקיימת הקלטה, הרי שהיא תימחק אוטומטית לאחר פרק זמן מוגדר, ובאופן
- 25 שתדרוס צילומים ישנים.
- 26 80. ואכן, כפי שהודיעה חברת הדואר ביום 9.02.22, באמצעות חברת מוקד מודיעין אזרחי בע"מ
- 27 (**נספח ח'** לתצהיר התובע), המטפלת בתיעוד ההקלטות והמצלמות של הדואר, ובהתאם
- 28 להוראות צו בית המשפט מיום 23.01.22, הצילומים ממצלמת האבטחה לא נשמרו מעבר לפרק
- 29 הזמן שהוגדר באופן אוטומטי. על פי האמור באותה הודעה – הסרטונים נשמרים בדיסק מקומי
- 30 בלבד, למשך 20 ימים, ואלה הישנים נדרסים ע"י הקלטות חדשות. עוד הוסבר, כי הקלטות
- 31 שנדרסו אינן ניתנות לשחזור.
- 32 81. הנציג של חברת הדואר, קצין הביטחון משה, העיד בפניי, כי לבקשת חוקר המשטרה, צפה
- 33 בסרטוני האבטחה מיום 17.11.21 מסביבות שעת חצות ועד לסביבות שעה 5 או 6 בבוקר, ומסר

בית משפט השלום בקריות

תאד"מ 22-01-49619 פרי נ' חברת דואר ישראל בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

- 1 - "במהלך כל הסרטונים האלה משאית עמדה והסתירה את שדה הראיה של העסק של
- 2 התובע" (פרוט' עמ' 11, ש' 17-21).
- 3 82. באשר לטענתו של התובע, כי הצווים שניתנו ב-23.01.22 וב-3.02.22 מחילים על רשות הדואר
- 4 את החובה למסור לידי את הסרטונים המבוקשים באופן רטרואקטיבי – יובהר כי לרוב
- 5 הוראות בתי המשפט הן פרוספקטיביות, אלא אם קיימות באותם צווים הוראות ספציפיות
- 6 לעבר.
- 7 83. בעניינו של התובע, שני הצווים השיפוטיים שהוצאו, התייחסו גם לאפשרות שהסרטונים כבר
- 8 נמחקו בינתיים, ובהתחשב בטענת התובע להתרחשות הגניבה בין הימים 17.11.21 – 18.11.21
- 9 אל מול המועד בו פנה לראשונה לבית המשפט ב-23.01.22, דהיינו למעלה מחודשיים ימים.
- 10 84. ראו בהחלטה מיום 23.01.22 הקובעת: "ככל שקיימים ... תיעוד מהמצלמות.. זה יישמר בידי
- 11 המשיבים.... המשיבה 1 תימנע ממחיקת כל תיעוד ... ככל שקיים בידה תיעוד..". וכך גם
- 12 בהחלטה מיום 3.02.22, הנותנת הוראות לחברת הדואר למקרה שהסרטונים כבר אינם בנמצא
- 13 ואין אפשרות לשחזרם.
- 14 85. מהודעת חברת הדואר מיום 9.02.22 עלה, כי טכנאי מטעמה ביצע בדיקה ביום 9.2.22
- 15 להימצאות הסרטונים הנדרשים, אולם אלה לא קיימים יותר (נספח ח' לתצהיר התובע).
- 16 86. לאור האמור בהודעת חברת הדואר, ברי כי הסרטונים המבוקשים על-ידי התובע מהימים
- 17 17.11.21 – 18.11.21 נדרסו על-ידי סרטוני אבטחה אחרים, כעשרים ימים לאחר שהוקלטו
- 18 בפועל, ואילו צו בית המשפט ניתן רק לאחר למעלה מחודשיים.
- 19 87. לכן טרוניותיו של התובע בהקשר זה כלפי חברת הדואר אין להן מקום, ולו סבר שחברת הדואר
- 20 אינה פועלת כראוי, הרי שהתובע היה צריך לפעול באופן מיידי ולפנות לבית המשפט מיד
- 21 בסמוך לאחר אותו אירוע גניבה, תחת המתנה של למעלה מחודשיים ימים.
- 22 88. טענת התובע כי על חברת הדואר מוטלת הייתה החובה למסור את הסרטונים לידי המשטרה,
- 23 גם היא אינה מעוגנת בשום מקור נורמטיבי.
- 24 89. כפי שיובהר להלן, המשטרה ביצעה את עבודתה, וקבעה שאין לה צורך בהעתקי הסרטונים.
- 25 90. כלומר, גם המשטרה לא פעלה לקבלת העתקי הסרטונים של מצלמות האבטחה לצרכי
- 26 החקירה, ולפיכך לא קמה שום חובה שבדין על חברת הדואר למסרם לידי המשטרה, כפי טענת
- 27 התובע.
- 28 91. עוד אוסיף, כי מחקירתו הנגדית של התובע עלה, שהוא בעצמו מודע לצורך בהתקנת מצלמת
- 29 אבטחה עבור בית העסק שלו עצמו, אולם סבר, שכיוון שיש על מבנים הסמוכים למבנים
- 30 שבעלותו מצלמות אבטחה (כדוגמת המרכז הלוגיסטי), הרי שאין צורך שגם הוא יתקין
- 31 מצלמות אבטחה מטעמו ועל חשבונו (פרוט' מיום 28.3.23 עמ' 8, ש' 14-29).
- 32 92. הנחה זו של התובע הינה הנחה מוטעית וחסרת כל בסיס, בפרט נוכח הוראות החוק וכן הנחיית
- 33 רשם מאגרי המידע, כאמור.

בית משפט השלום בקריות

תאד"מ 22-01-49619 פרי נ' חברת דואר ישראל בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

93. ככל שהתובע נהג ונוהג לאחסן ציוד וחפצים שונים בעלי ערך בנכסיו, הרי שהוא אינו יכול להטיל את החובה להשגחה על חפציו על אחרים, ובוודאי שאין זה ראוי נורמטיבית להטיל אחריות כלשהי לשמירה על רכוש התובע על חברת הדואר, בגין מחדל של התובע עצמו מלהתקין מצלמות אבטחה בבית עסקו.

התביעה כנגד המשטרה:

94. התובע מלין על כי המשטרה לא ביצעה את החקירה בעניין תלונתו בגין גניבת האגניות מבית העסק שלו כראוי וכפי הנדרש ומצופה הימנה, כגוף המוסדי האמון על ביצוע חקירות של אירועים פליליים (גניבת רכוש), וכי הלכה למעשה התרשלה בביצוע החקירה בעניינו.

95. מכאן, כי המסגרת הנורמטיבית אותה יש לבחון הינה התרשלות המשטרה או המדינה בנזיקין:

"לעניין האחריות בנזיקין, דינה של רשות המדינה, אשר מתרשלת בפועלה, הוא כדינו של כל אזרח ואזרח – וזאת, בכפוף לחריגים סטטוטוריים שאינם נוגעים לענייננו (ראו סעיפים 2 ו-3 לחוק הנזיקים האזרחיים (אחריות המדינה)), התשי"ב-1952 (להלן: חוק הנזיקים האזרחיים); סעיף 256(2) לחוק ניירות ערך, התשכ"ח-1968; ע"א 862/80 עיריית חדרה נ' זוהר, פ"ד לו(3) 757, פסקה 9 לפסק דינו של השופט א' ברק (כתוארו אז) (1983); ע"א 243/83 עיריית ירושלים נ' גורדון, פ"ד לו(1) 113, פסקה 20 לפסק דינו של השופט א' ברק (כתוארו אז) (1983); אריאל פורת נזיקין כרך א 201 (2013) (להלן: פורת); ישראל גלעד דיני נזיקין – גבולות האחריות כרך ב 1027 (2012) (להלן: גלעד). רשות שלטונית מתרשלת בפועלה כאשר היא מפרה את חובת הזהירות אשר מחייבת אותה ביחסיה עם הניזוק הפוטנציאלי (להלן: הקורבן) (ראו ע"א 1081/00 אבנעל חברה להפצה בע"מ נ' מדינת ישראל, פ"ד נט(5) 193, פסקה 17 לפסק דינו של הנשיא א' ברק (2005); רע"א 2063/16 גליק נ' משטרת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה כח לפסק דינו של המשנה לנשיאה א' רובינשטיין (19.1.2017)). חובה כאמור קמה כאשר הרשות פועלת באופן אקטיבי החושף את הקורבן לסיכון של נזק, ובמקרים של מחדל כאשר הדין מחייב את הרשות להגן על הקורבן מפני סיכון כאמור, בהתחשב ביחסים המיוחדים שבין השניים (גלעד, בעמ' 1014, 1058–1060). בכל אחד ממצבים אלו, חייבת הרשות להימנע ממעשה או ממחדל רשלני, אחרת תוטל עליה חובה לפצות את הקורבן על מלוא הנזקים שנובעים מרשלנותה (סעיף 3 לחוק הנזיקים האזרחיים). " (ע"א 2394/18 פלוני נ' משטרת ישראל (פורסם בנבו, 10.4.19). ההדגשות אינן במקור – צ.כ).

ועוד –

"כלל נוסף אשר נקוט בדינו בכגון דא הוא כלל הנסמכות (או דוקטרינת הכיבוד, במובן של deference). כלל זה נותן לרשויות שלטוניות חופש פעולה מקצועי בהחלטות הבאות להתאים את אמצעי המנע לתוחלת הנזק. בהחלטות מסוג זה בית המשפט אינו נוהג להתערב, שכן ברוב

בית משפט השלום בקריות

תאד"מ 22-01-49619 פרי נ' חברת דואר ישראל בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

- 1 **רובם של המקרים אין זה ראוי שבית המשפט יעמיד את שיקול דעתו שלו תחת שיקול דעתה**
- 2 **המקצועי של הרשות (ראו: [ע"א 915/91 מדינת ישראל נ' לוי, פ"ד מח\(3\) 45 \(1994\)](#), פסקאות**
- 3 **26-21 לפסק דינו של הנשיא מ' שמגר (להלן: עניין לוי); פורת, בעמ' 210-207). קביעת מדיניות**
- 4 **כללית והקצאת משאבים על ידי הרשות מצויות בליבת שיקול הדעת המקצועי החסין**
- 5 **מהתערבותנו. לא בנקל נמצא התרשלות בהחלטת רשות שעניינה הקצאת משאבים וקביעת**
- 6 **סדרי עדיפויות לפועלה למען הציבור (ראו: עניין וייס, פסקה 15 לפסק דינה של השופטת ד'**
- 7 **דורנר; עניין לוי, פסקה 28 לפסק דינו של הנשיא מ' שמגר; פורת, בעמ' 212). החלטה כאמור**
- 8 **תיחשב לרשלנית רק כאשר היא חורגת באופן ברור ומשמעותי ממתחם האפשרויות שביניהן**
- 9 **רשות מינהלית סבירה רשאית לבחור (ראו: [ע"א 10078/03](#) שתיל נ' מקורות חברת מים בע"מ**
- 10 **[פורסם בנבו] (19.3.2007); פורת, שם). " (שם). ההדגשות אינן במקור – צ.כ).**
- 11
- 12 96. בענייננו, לא מצאתי כי נפל פגם או רבב בחקירת המשטרה את תלונת התובע וכפי שטען התובע.
- 13 97. כעולה מעדות התובע עצמו, הוא פנה בתלונה למשטרה, רק למחרת היום בו גילה את דבר
- 14 הגניבה, ביום שישי 19.11.21 (סעיף 9 לתצהירו).
- 15 98. עוד הצהיר התובע, כי ביום ראשון, 21.11.21 יומיים לאחר הגשת תלונתו בתחנת משטרת
- 16 זבולון, הוא הגיע בשעה 13:00 אל בניין המרכז הלוגיסטי של הדואר בקריית ים, וכבר היו שם
- 17 שני שוטרים אשר שוחחו עם מי שנחזה להיות מנהל המרכז הלוגיסטי, וקיבלו ממנו פרטים
- 18 אודות אירוע הגניבה.
- 19 99. עדות זו של התובע תואמת לפרטי דו"ח ביקור בזירת האירוע מיום 21.11.21 מאת החוקר
- 20 המשטרה, מלכה שחר (נספח 1 להודעת המשטרה מיום 22.01.23).
- 21 100. מכאן, כי המשטרה פעלה באופן יחסית מיידי (ביום הראשון לעבודה לאחר תום סופה"ש)
- 22 והחלה לבצע את החקירה הנדרשת בעניין תלונת התובע.
- 23 101. על פי עדותו של אבשלום, חוקר המשטרה, ביום 22.11.21 (שלושה ימים לאחר קבלת
- 24 התלונה של התובע) הוא פנה אל משה, קצין הביטחון של חברת הדואר, וביקש אותו כי יבדוק
- 25 את סרטוני מצלמת האבטחה בין המועדים הרלוונטיים ובהתאם לתלונה של התובע (סעיף 5
- 26 לתצהיר אבשלום).
- 27 102. עוד השיב אבשלום בחקירתו הנגדית, כי באותו היום, 22.11.21, בדק בעצמו במצלמות
- 28 הדואר את כל אותן שעות צילום, שהמתלונן ציין כרלוונטיים לאירוע הגניבה מבית עסקו
- 29 בתאריכים 17.11.21 – 18.11.21 (פרטי עמ' 16, ש' 24-6; ש' 34; עמ' 17 ש' 17), אולם לא מצא
- 30 בהן אירוע חריג:
- 31 "זה לא היה בגלל שהמשאיות הסתירו, פשוט לא ראיתי אירוע חריג. בנוסף לזה העובדה שעמדו
- 32 משאיות שהסתירו את האזור בו עמדו האדניות (צ.ל – אגניות – צ.כ), כנראה לא נקלט דבר
- 33 במצלמות " (עמ' 17 ש' 11-12).

בית משפט השלום בקריות

תאד"מ 22-01-49619 פרי נ' חברת דואר ישראל בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

103. לכך מתווסף מזכר מיום 24.11.21, שנושאו "בדיקת מצלמות סניף דואר", ונערך ע"י אבשלום, ושם מפורט:

בבדיקה של מערכת מצלמות האבטחה של סניף הדואר ברחוב לכיש בקרית ים נמצא כי ישנה מצלמה אחת המכוונת לאזור הזירה אך, הזירה וסביבת הזירה מוסתרת על ידי משאית שחונה במקום, כמו כן יש לציין כי משעות הערב האזור חשוך ולא נראה דבר. במצלמות האחרות שנבדקו לא נראה דבר חריג, יש להדגיש כי מדובר במצלמות להן יש חיישן תנועה וההקלטה מופעלת בעת שהחיישן מזהה תנועה. יש להדגיש כי בבדיקת המצלמות נערכה לכל אותן שעות שהמתלונן ציין בעדותו מתאריך 17-18/11/21 עת שהבחין בגניבה.

- 3
4 (נספח 3 להודעת המשטרה מיום 22.1.23).
104. אבשלום הסביר בחקירתו הנגדית, כי אין ברשות המשטרה העתקי הסרטונים של מצלמות האבטחה, שכן כאשר בהתאם לשיטת העבודה, אם אינו רואה דבר חריג במהלך צפייה במצלמות אבטחה הרי שאינו מעתיק את הסרטון (פרוט' עמ' 17, ש' 4-1).
105. בהמשך החקירה, גם לפי גרסת התובע, נסע התובע יחד עם השוטר מיכאל לזירת האירוע.
106. שם, לשיטת התובע, לא נעשה דבר על-ידי חוקר המשטרה והמצלמות לא נצפו בפועל (סעיף 12 לתצהיר התובע).
107. ברם, תוכן המזכר שערך החוקר מיכאל ביום 24.11.21 (נספח 2 להודעת המשטרה מיום 22.01.23) מלמד על התרחשות דברים אחרת:

קרית ים רחוב לכיש 20.
בתאריך 23/11/2021 בשעה 15:22 התקשרה אלי החוקרת ח'ל' ממשל זבולון ומסרה כי במשל נמצא המתלונן בתיק החקירה הנל ומבקש שנבדק את המצלמות בירת האירוע. בבדיקה טלפונית לפני הגעתי עדכנתי כי כבר ביום ראשון נבדקו המצלמות יחד עם חוקר הזירה הטכנולוגית שחר מלכה. ובנוסף ביום שני נבדק עי חוקר הזירה אבשלום אבן אשר מסר לי כי בזמן האירוע זיהה המצלמה הרלוונטית מוסתרת עי משאית. פגשתי בכניסה לתחנה את המתלונן עדכנתי אותו לגבי הבדיקה שעשיתי ומסרתי לו כי למען הסר ספק ועל מנת לסייע ככל שניתן למתלונן הזמנתי אותו לנסוע איתי למקום האירוע ולעבור ולאתר מצלמות אבטחה נוספות באם ישנם. המתלונן נסע עימי ברכב המשטרה.
הגעתי עם המתלונן למקום המצלמה הרלוונטית היחידה לכיוון מקום האירוע הינה של מחסני דואר ישראל. עדכנתי והסברתי שוב למתלונן אשר סרב לקבל זאת וביקש להכנס למקום.
במקום פגשתי במנהלית המקום אשר מסרה כי הנושא כבר נבדק עי קבט המקום. לבקשתו של המתלונן מהמנהלית לצפות מסרה כי לא אפשרי וביקשה שנצא מהמקום.
משם נגשתי לבית העסק שנמצא בקצה המבנה למרות שאינם מכסות את מקום האירוע אלא רק את כביש הגישה לרחוב נגשתי למנהל המקום יאיר אשר מסר כי אין לו גישה למצלמות וצי אינו מסכים שנבדק את מכשיר המצלמות.
בסיום הבדיקה החזרתי את המתלונן לתחנת זבולון לרכבו.

- 13
14 108. יש לציין, כי לשאלת בית משפט, הסביר אבשלום מדוע המזכר אודות הצפייה במצלמות, שבוצעה לטענתו ביום 22.11.21, נכתב רק ביום 24.11.21 – "בדרך כלל אנחנו עושים דו"חות בסוף היום. היו שם צוות שהגיעו לזירה הזאת כמה פעמים והרגשתי צורך להוסיף את הדו"ח" (פרוט' עמ' 17, ש' 35-36).
18 109. ביום 24.11.21 החליט סגן קצין אח"מ, רפ"ק מג"די בדר, לסגור את התיק לאחר שהחליט שלא להמשיך לחקור את התלונה (נספח ד' לתצהיר התובע).
19
20 110. מהשתלשלות האירועים האמורה עולה, כי המשטרה הפעילה בעניין חקירת תלונת התובע שיקול דעת ראוי, פעלה כדין, הקצתה משאבי כוח אדם (שני חוקרים) לביצוע החקירה, ביצעה הדרוש ובכלל זאת צפייה בסרטון האבטחה במסגרת הימים והשעות שמסר התובע בתלונתו, תישאול האירוע אצל שכנים לזירת האירוע, חיפוש אחר מצלמות אבטחה נוספות וכדומה.

בית משפט השלום בקריות

תאד"מ 22-01-49619 פרי נ' חברת דואר ישראל בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

- 1 111. איתרע מזלו של התובע, ומצלמות חברת הדואר לא תיעדו בזמן אמת את אירוע הגניבה לו
- 2 הוא טוען מסיבות אובייקטיביות בלבד (הסתרה של זירת האירוע מעין המצלמה על-ידי משאית
- 3 חונה בשעות הרלוונטיות, וכן אי הפעלת חיישן התנועה המפעיל את המצלמה, שהינה מצלמת
- 4 תנועה, כפי העולה ממצאי חקירת המשטרה).
- 5 112. התובע אינו יכול כיום לבוא בטרוניותיו כלפי כולי עלמא (ובמקרה זה חברת הדואר
- 6 והמשטרה), ולנסות לחפש "כיס עמוק" לפיצוי אחר נזקו הכספי הנטען אצל גופים אלה, אשר
- 7 אין להם דבר וחצי דבר עם גניבת האגניות מבית עסקו.

8
9

סוף דבר:

- 10
- 11 113. תובענתו של התובע כנגד שתי הנתבעות נדחית, שכן לא מצאתי בה ממש.
- 12 114. התובע לא הרים הנטל הראייתי המוטל עליו להוכיח, כי מי מהנתבעות התרשלו כלפיו,
- 13 ביחס לאירוע הגניבה הנטען של האגניות מבית עסקו, בין במעשה ובין במחדל, לרבות לא על
- 14 דרך של אי קיום צווי בית המשפט.
- 15 115. אני מורה, כי התובע יישא בתשלום הוצאות משפט של חברת הדואר בסך של 7,500 ₪
- 16 (כולל) וכן בהוצאות המשטרה בסך זהה של 7,500 ₪ (כולל), אשר ישולמו להן בתוך 30 ימים
- 17 מהיום, שאם לא כן יישאו הפרשי הצמדה וריבית כדין.

18
19

20 ניתן היום, לאחר צאת השבת, ז' סיוון תשפ"ג, 27 מאי 2023, בהעדר הצדדים.

21
22
23
24

צבי כוחן, שופט

